

JAK DAWAĆ OSOBISTE ŚWIADECTWO ?

1. Naśladuj pełną pokory i służebności postawę Jezusa Chrystusa .
2. Przygotuj się przez modlitwę. Proś Pana, aby był przy tobie obecny i błogosławił tych, którzy będą cię słuchać. Proś Go szczególnie o umiejętność mówienia mądrze .
3. Porządkuj swoje myśli, robiąc notatki. Trzeba , abyś mieścił się w granicach wyznaczonego ci czasu .
4. Bądź naturalny, przedstawiaj swoje świadectwo krótko i z prostotą. Unikaj zbędnych szczegółów, które mogą oddalić cię od zasadniczego przesłania .
5. Niech twoje świadectwo ma wprowadzenie, rozwinięcie i zakończenie .
6. Uważaj na sformułowania ! Unikaj takich stwierdzeń, jak: „Teraz, gdy żyję na nowo, moje życie jest wspaniałe” ; „Jestem zbawiony dopiero od roku” itp.
7. Uważaj, by opowiadając swą osobistą historię nie zranić reputacji innych, odsłaniając ich wady czy grzechy .
8. Świadectwo składaj chętnie. Bóg patrzy mniej na umiejętności, a bardziej na gotowość.
9. Bądź odważny. Wyznawaj Jezusa Chrystusa przed ludźmi w taki sposób, aby On uznał ciebie przed Ojcem niebieskim.

10. Pamiętaj o ABC owocnego świadectwa :

- bądź słyszalny,
- bądź zwięzły,
- bądź skupiony na Jezusie Chrystusie .

Klucz do ewangelizacji : świadectwo .

Osobiste świadectwo jest centrum i kluczem do skutecznej ewangelizacji. Przez świadectwo rozumie się słowne wyrażenie tego, jak Jezus przemienił życie i jak już przeżywane są skutki Jego śmierci i pierwociny ostatecznego zmartwychwstania. Dlatego też ma ono charakter przeżyciowy i osobisty. Nie prezentuje się w nim idei czy doktryn, lecz konkretne czyny, w których doświadczyliśmy zbawienia ofiarowanego przez Jezusa.

Jeśli ewangelista zapewnia, że Jezus jest jedynym Zbawicielem, to czyni tak dlatego, że przeżył to w bardzo konkretnych obszarach. Jak ktoś może twierdzić z pewnością i przekonaniem, że Jezus zbawia, jeśli sam nie doświadczył tego w jakiś sposób ? Jestem świadkiem zbawczej śmierci Chrystusa, kiedy konkretne aspekty mego życia w grzechu umarły na krzyżu Jezusa i biorę udział w pierwocinach nowego życia Chrystusa zmartwychwstałego.

Wszystko, co mówimy, może zawsze być negowane, nawet istnienie Boga czy Jezusa. Jedyne, czemu nie da się zaprzeczyć, to prezentowane przez nas przeżycie zbawienia Boga i to , jak On zmienił nasze życie.

Kiedy mówimy o konkretnych czynach zbawczych, słowa niosą dodatkową wartość, jaką jest osobiste przekonanie. Inaczej byłoby to jak reklamowanie produktu, którego nigdy nie widzieliśmy, nie mówiąc już o jego próbowaniu.

W świadectwie ujawnia się nie to, co my uczyniliśmy dla Pana, lecz to, czego On dokonał w naszym życiu. Cudownym tego

przykładem jest ów człowiek, którego Jezus uwolnił i któremu przykazał, by dawał świadectwo : [Wracaj do domu, do swoich i opowiadaj im wszystko, co Pan ci uczynił i jak się ulitował nad tobą \(Mk 5,19 \)](#).

Trzy cechy charakterystyczne świadectwa : RKS

I. Radosne

Ewangelia, zwiastowanie wielkiej radości (Łk 2,10) nie może być skutecznie przekazywana inaczej jak tylko z radością, która napełniała samego Jezusa (Łk 10,21) i Apostołów (1 Tes 1,6; 1 J, 4; 2). Świadectwo winno być otoczone atmosfera radości, winien mu towarzyszyć uśmiech , ogień słów i przekonanie w spojrzeniu . Radość jest pierwszym znakiem tego, kto znalazł ukryty skarb. To winno być jawne i tak zaraźliwe, by zapraszało również ewangelizowanego do zdobycia go.

Oczywiście nie chodzi o radość biorącą się z braku problemów, lecz o „radość w Panu, która jest naszą ostoją” (zob. Ne 8, 10) .

II. Krótkie

Dobre świadectwo koncentruje się na tym, co podstawowe dla zbawczego dzieła Boga, bez wchodzenia w przypadkowe czy skomplikowane szczegóły. Długie opowiadania męczą, ponieważ traci się fundamentalne nastawienie.

Niekoniecznie trzeba opowiadać całe życie, wystarczy jedynie to, co pozostaje w bezpośredniej relacji z nawróceniem. Sytuacje grzechu (szczególnie kiedy wciąga

innych) winny być traktowane z delikatnością i rozwagą .
Nie należy wskazywać osób , które mogłyby być w jakiś sposób dotknięte tym, co się opowiada.
Nie trzeba wyolbrzymiać ani naszego grzechu, ani zbawczego dzieła Bożego, wyszukując cuda czy powiększając czyny.

III. Skoncentrowane na Chrystusie

Świadectwo nie koncentruje się na tym, kto je wygłasza, aby inni go podziwiali, lecz na samym Chrystusie i na Jego zbawczym dziele.

Najlepszym przykładem jest tu Maryja Panna, która wykrzyknęła: „wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny”. Na końcu swej wypowiedzi oddaje uznanie i chwałę samemu Bogu: „ Święte jest Jego imię” (Łk 1,49). Zaimek osobowy osoby pierwszej, >>ja<<, nie powinien występować prawie wcale: „ja uczyniłem , ja zrobiłem , ja zmieniłem , ja mam”. Ulubione zdanie powinno brzmieć raczej: „ Pan mnie... , Pan mnie zbawił , umiłował , dał mi swego Ducha” itd.

ŚWIADECTWO JEST :

Radosne

Krótkie

Skoncentrowane na Chrystusie

Cztery części świadectwa

- **JACY BYLIŚMY** i jak bardzo potrzebowaliśmy nawrócenia:

Tu akcentuje się nasze życie z dala od Pana oraz to, jak ułożył On tę drogę, aby nas spotkać .

- **OSOBISTE SPOTKANIE Z JEZUSEM** przez wiarę
:

Tu przedstawiamy, co się zdarzyło i jak przyjęliśmy zbawienie Jezusa, koncentrując się na wierze i nawróceniu jako środkach potrzebnych do osiągnięcia zbawienia.

- **PRZEMIANA** wszystkiego tego, co wymieniliśmy w pierwszym punkcie : Nie przedstawiamy siebie jako ludzi doskonałych, lecz jako zwykłych świadków, w których Bóg zapoczątkował swe zbawcze dzieło. Nie opowiada się całego życia grzechu, lecz przede wszystkim te aspekty, w których już doświadczyliśmy zbawienia, przyniesionego przez JEZUSA .

- **ZACHĘTA :**

Świadectwo zawsze winno kończyć się otwartą zachętą:

Jeśli uczynił to we mnie, może to uczynić i w tobie. Pan chce uczynić to również w twoim życiu .

NAJLEPSZE ŚWIADECTWO : świadectwo każdego nas !

Wiele razy nie docenialiśmy naszego własnego świadectwa, ani też nie byliśmy świadomi, jak wiele Pan uczynił nie tylko dla mojej osobistej korzyści, ale i dla zbudowania całej wspólnoty.

Są tacy, którzy uważają, iż budujące świadectwa to tylko te, które mówią o cudownych rzeczach czy całkowitych przemianach, którym towarzysza cuda i nadzwyczajne znaki . Nie zawsze tak się dzieje. Każdemu Bóg pobłogosławił tak, jak

to mu było potrzebne. Dlatego też najlepszym świadectwem na świecie jest to, jakie może dać każdy z nas ! Każde świadectwo dotyka osób, które przechodzą podobną drogę. Jest wielu ludzi, którzy podobni są do każdego nas i nie potrzebują wielkich rzeczy. Nasze świadectwo będzie dla nich wielkim błogosławieństwem. Poza tym, jedno świadectwo przemawia do jednej grupy osób – a drugie do innej .